

*Князьтъ.* — Грижитъ ѝ сж несносни! Дѣте ли та да немогж да отида нийде безъ слугинята. (затъ. Русалкитъ се показвжтъ на водата.)

Хе, сестри: нещемъ ли да ги слѣдваме въ просното поле? Нещемъ ли да плашимъ конетъ имъ смѣхове, съ плисканиета и съ подесвирваниета? Нѣно е. Вжлмитъ истинватъ, петлитъ пѣжтъ на да пржена се небесната тжмнина и луната се потовъ кржгозорътъ.

*Една.* — Да чакаме още, сестро.

*Друга.* — Не, Врѣме е, врѣме е! Чака ни царица, нашата строга сестра. (Скриватъ се.)

---

## ЯВЛЕНИЕ ПЕТО.

Джното на Днѣпръ.

---

ХАРЕМЪТЪ НА РУСАЛКИТЪ. РУСАЛКИТЪ ПРЕДУ  
ОКОЛО СВОЯТА ЦАРИЦА.

*Царицата.* — Оставете работата, сестри. Слжнзайде, луната свети надъ насъ. Стига. Исплуннадъ водата и се веселете подъ открито небе. Не закачайте никого днесъ. Не гадаличкайте пжтнине отежавайте мрежитъ на рибаритъ съ трѣви иня, не примамвайте дѣцата съ приказки за риб(Влиза Русалчицата.)

*Царицата.* — Дѣ си била?

*Русалчицата.* — Бѣхъ при дѣдо на брѣгътъ. ме бѣше помолилъ да сжберж отъ джното паритъ, кхвжрлилъ тамъ попрѣди. Много време ги тжре. Но незная какво нѣщо сж паритъ. Занесохъ му